

"میثی بچی - تم آپی پوخاری سین پوجیہ بن رہی هو،
پوجیہ باب آئی هئ تمھین آپسماں پوجیہ بنانی"

پرشن:- تم بچون کی اندر کوئنسا درد و شواں هئ؟

اُتر:- تمھین درد و شواں هئ ک هم جیتی جی باب سین پورا ورثا لیکر ہین چورینگی۔ بابا کی یاد ہر یہ پڑاٹا شریر چور باب کی سات جائینگی۔ بابا ہمین گھر کا سھج راستا بناء رہی هئ؟

گیت :- اوم نمو ہوا یہ....

اوم شانتی۔ اوم شانتی تو بہت منش کھتی رہتی ہئ۔ بچی یہی کھتی ہئ اوم شانتی۔ اندر جو آتما ہئ، وہ کھتی ہئ اوم شانتی۔ پرنتو آتمائیں تو یتارت ریت آپنی کو جانتی نہیں ہئ، نہ باب کو جانتی ہئ۔ پل پکارتی ہئ پرنتو باب کھتی ہئ مئن جو ہون، جئسا ہون یتارت ریت مجھی کوئی نہیں جانتی۔ آپ خد آپنی کو پی نہیں جانتی ڈی کے مئن کوئن ہون، کھان سین آیا ہون۔ آتما تو میل ہئ نان۔ بچا ہئ۔ قادر ہئ پرماتما۔ تو آتمائیں آپس ہر بدرس ہو گئی۔ قر شریر ہر آنی کارٹ کوئی کو میل، کوئی کو فیمیل کھتی ہئ۔ پرنتو یتارت آتما کیا ہئ، یہ کوئی یہی منش ماتر نہیں جانتی۔ آپی تم بچون کو یہ نالیج ملتی ہئ جو قر تم سات لی جاتی ہو۔ وہاں یہ نالیج رہتی ہئ، ہر آتما ہئ یہ پڑاٹا شریر چور دوسرا لیتی ہئ۔ آتما کی پھچان سات ہر لی جاتی۔ پھلی تو آتما کو پی نہیں جانتی ڈی۔ ہر کب سین پارت بجاتی ہئ، کچ نہیں جانتی ڈی۔ آپی تک یہی کئین آپنی کو پورا پھچانتی نہیں ہئ۔ موئی روپ سین جانتی ہئ، اور موئی لنگ روپ کو ہیں یاد کرتی ہئ۔ مئن آتما بندی ہون۔ باب یہی بندی ہئ، اس روپ ہر یاد کریں، ائسی بہت ثوری ہئ۔ نمبروار بذی ہئ نان۔ کوئی تو اچی ریت سمجھ کر اؤرون کو پی سمجھانی لگ پرتی ہئ۔ تم سمجھاتی ہو آپنی کو آتما سمجھے اؤر باب کو یاد کرنا ہئ۔ وہی پتت پاون ہئ۔ پھلی تو منشوں کو آتما کی ہیں پھچان نہیں ہئ، تو وہ یہی سمجھانا پری۔ آپنی کو جب آتما نشچیہ کریں تب باب کو پی جان سکی۔ آتما کو ہیں پھچانتی ہئ اس لیئی باب کو پی پورا جان نہیں سکتی۔ آپی تم بچی جانتی ہو ہر آتما بندی ہئ۔ اتنی چوئی سی آتما ہر 84 جنمون کا پارت ہئ، یہ یہی تمکو سمجھانا پری۔ نہیں تو صرف کھنی گیان بہت اچا ہئ۔ پیگوان سین ملنی کا راسنا بڑا اچا بتاتی ہئ۔ پرنتو مئن کوئن ہون، باب کوئن ہئ، یہ نہیں جانتی۔ صرف اچا اچا کھ دیتی ہئ۔ کوئی تو قر ائسی یہی کھتی ہئ ک یہ تو ناستک بناء دیتی ہئ۔ تم جانتی ہو گیان کی سمجھ کوئی ہر یہی نہیں ہئ۔ تم سمجھاتی ہو آپی ہر پوجیہ بن رہی ہئ۔ ہر کسکی پوچا نہیں کرتی ہئ۔ کیونک جو سپکا پوجیہ ہئ اونچ تی اونچ پیگوان، اُنکی ہم سنتان ہئ۔ وہ ہئ ہیں پوجیہ پتاشری۔ آپی تم بچی جانتی ہو پتاشری ہمکو اپنا بناء کر اؤر پڑھاء رہی ہئ۔ سپ سین اونچ تی اونچ پوجیہ ایک ہیں ہئ، اُنکی سوا اؤر کوئی پوجیہ بناء نہ سکی۔ پوخاری ضرور پوخاری ہیں بنائینگی۔ دنیا ہر سپ ہئ پوخاری۔ تمکو آپی پوجیہ ملا ہئ، جو آپسماں بناء رہی ہئ۔ تم سین پوچا چڑا دی ہئ۔ آپنی سات لی جاتی ہئ۔ یہ چی چی دنیا ہئ۔ یہ ہئ ہیں مر تیولوک۔ یگتی شروع ہیں

تب هوتي هئ جب راوڻ راجيمه هوتا هئ. پوجيمه سين پوجاري بن جاتي هئ. قر پوجاري سين پوجيمه بناني ڪي ليئي باپ ڪو آنا پرتا هئ. آپي تم پوجيمه ديوتا بن رهي هو. آتما شرير دواران پارت بجاتي هئ. آپي باپ همڪو پوجيمه ديوتا بناء رهي هئ، آتما ڪو پؤتر بناني ڪي ليئي. تو تم بچون ڪو ڀڪتي دي هئ باپ ڪو ياد ڪرندي سين تم پوجاري سين پوجيمه بن جائيني. ڪيونڪ وهم باپ هئ سرو ڪا پوجيمه. جو آڏا ڪلپ پوجاري بنتي هئ، وهم قر آڏا ڪلپ پوجيمه بنتي هئ. يه ڀي دراما ۾ پارت هئ. دراما ڪي آد مڌيء اُنت ڪو ڪوئي ڀي نهين جانتي. آپي باپ دواران تم بچي جانتي هو اور دوسري ڪو ڀي سمجھاتي هو. پهلي پهلي مکيم بات يه سمجھاني هئ ڪ آپني ڪو آتما ٻندڻ سمجھو. آتما ڪا باپ وهم نراڪار هئ، وهم ناليجفل هيٺ آڪر پڙهاتي هئ. سرشتي ڪي آد مڌيء اُنت ڪا راز سمجھاتي هئ. باپ آتني هئ ايك وار. اُنڪو جاننا ڀي ايك وار هوتا هئ. آتني ڀي ايك هيٺ وار سنگ ڀي پر هئ. پُراٽي پنت دنيا ڪو آڪر پاون بناتي هئ. آپي باپ دراما پلئن آنسار آئي هئ. ڪوئي نئين بات نهين هئ. ڪلپ ڪلپ آئسي هيٺ آتا هون. ايك سينڊ ڀي آگي پيچي نهين هو سڪتا هئ. تم بچون ڪي دل ۾ جَچتا هئ ڪ بروبر بابا هم آتمائون ڪو سچا گيان دي رهي هئ، قر ڪلپ باد ڀي باپ ڪو آنا پريئنما. باپ دواران جو اس سميم جانا هئ وهم قر ڪلپ باد بجائيئنگي. يه ڀي جانتي هئ اب پُراٽي دنيا ڪا وناش هونگا قر هم ستين ۾ آڪر آپنا پارت بجائيئنگي. ستين ڳيواسي بنينگي. يه تو ٻڌي ۾ ياد هئ نان. ياد رهني سين خوشي ڀي رهتي هئ. استودنت لائيف هئ نان. هم سورڳواسي بنني ڪي ليئي پڙه رهني هئ. يه خوشي آستائي رهني چاهئي، جب تک استدي پوري هو. باپ سمجھاتي رهتي هئ ڪ استدي پوري تب هونگي جب وناش ڪي ليئي سامري تيار هونگي. قر تم سمجھ جائيني آگ ضرور لگينگي. تياريان تو هوتي رهتي هئ نان. ايك دو ۾ ڪتنا گرم هوتي رهتي هئ. چارون طرف پن پن پرڪار ڪي سئنائين هئ. سڀ لزنوي ڪي ليئي تيار هوتي رهتي هئ. ڪوئي نه ڪوئي اُنك ائسي دالتي جو لزنائي ضرور لگي. ڪلپ پهلي موافق وناش تو هونا هيٺ هئ. تم بچي ديكينگي. آگي ڀي بچون نين ديڪا هئ ايك چناري سين ڪتنى لزنائي لگي ٿي. ايك دو ڪو براتي رهتي هئ ڪ نهين تو همڪو يه بامبس هاث ۾ اٺاني پريئنگي. مؤت سامي آ جاتا هئ تو ڦر بناني ڪي سواء ره نهين سكتي هئ. آگي ڀي لزنائي لگي ٿي تو بامبس لگاء ديني. ڀاوي ٿي نان. آپي تو هزارون بامبس هئ.

تم بچون ڪو يه ضرور سمجھانا هئ ڪ آپي باپ آيا هوئا هئ، سڀko واپس لي جاني. سڀ پڪار رهني هئ، هي پتت پاون آئو. اس ڀي چي دنيا سين همڪو پاون دنيا ۾ لي چلو. تم بچي جانتي هو پاون دنيائين هئ دو مڪتي اور جيون مڪتي. سڀكوي آتمائين پؤتر بن مڪتي ڏاڻ چلي جائيني. يه دڪاڻ وناش هو جائينما، جسڪو مرتيولوك ڪها جاتا هئ. پهلي امرلوڪ ٿا، ڦر چڪر لگاء اب مرتيولوك ۾ آئي هو. ڦر امرلوڪ ڪي استاپنا هوتي هئ. وھان اڪالي مرتيولوك ڪوئي هوتي نهين. اس ليئي اُنڪو امرلوڪ ڪها جاتا هئ. شاسترون ۾ ڀي پل اڪير هئ، پرنتو ڀتارت ريت ڪوئي ڀي سمجھنمي نهين هئ. يه ڀي تم جانتي هو اب بابا آيا هوئا هئ. مرتيولوك ڪا وناش ضرور هونا هئ. يه 100% سرتين هئ. باپ سمجھاء رهني هئ ڪ آپني آتما ڪو ڀوگ ٻل سين پؤتر بنائو. مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هو جائيني. پرنتو يه ڀي بچي ياد نهين ڪر سكتي هئ.

باپ سین ورثا آتوا راجائی لینی ۾ محنن تو چاهئی نان. جتنا ہو سکی یاد ۾ رہنا ھئ. اپنی کو دیکنا ھئ کتنا سمیہ ہم یاد ۾ رہتی ھئ اور ڪتنون کو یاد دلاتی ھئ؟ مناپو، انکو منتر یہی نہیں کھا جاء، یہ ھئ باپ کی یاد. دیھ آیمان کو چور دینا ھئ. تم آتما ہو، بھ تمھارا رت ھئ، اس سین تم کتنا کام ڪرتی ہو. ستیگ ۾ تم دیوی دیوتا بن ڪئسی راجیہ ڪرتی ہو قر تم یہی آنیو پائینگی. اس سمیہ تو پرئکتیکل ۾ آتم آیمانی رہتی ہو. آتما ڪھینگی ہمارا یہ شریر ٻویدا ہوئا ھئ. یہ چور نیان لینگی. دُکی کی بات ھیں نھیں. یہاں تو شریر نہ چوئی اُسکی لیئی یہی کتنی داڪٹر کی دوائیوں آد کی محنن ڪرتی ھئ. تم بچوں کو بیماری آد ۾ یہی پُراٹی شریر سین کی یہی تنگ نہیں ہونا ھئ. کیونک تم سمجھتی ہو اس شریر ۾ ہیں جی ڪرکی باپ سین ورثا پانا ھئ. شو بابا کی یاد سین ہیں پوئر بن جائینگی. یہ ھئ محنن. پرنتو پھلی تو آتما کو جاننا پری. مکیم تمھاری ھئ ہیں یاد کی یاترا. یاد ۾ رہتی رہتی ڦر ہم چلی جائینگی مول وطن. جهان کی ہم نواسی ھئ، وہی ہمارا شانتی ڈام ھئ. شانتی ڈام، سکڈام کو تم ہیں جانتی ہو اور یاد ڪرتی ہو. اور کوئی نہیں جانتی. جنهون نین ڪلب پھلی باپ سین ورثا لیئا ھئ، وہی لینگی.

مکیم ھئ یاد کی یاترا. پُجتی مارگ کی یاترائیں اب ختم ہونی ھئ. پُجتی مارگ ہیں خلاص ہو جائینگا. پُجتی مارگ کیا ھئ؟ جب گیان ہو قب سمجھی. سمجھتی ھئ پُجتی سین پُجوان ملینگا. پُجتی کا ڦل کیا دینگی؟ کُچ یہی پتا نہیں. تم بچی اب سمجھتی ہو باپ بچوں کو ضرور سورگ کی بادشاہی کا ہیں ورثا دینگی. سپکو ورثا دینگا، یثا راجا راٹی تھا پرجا سپ سورگواسی ٿی. باپ ڪھنی ھئ 5000 ورش پھلی پی تمکو سورگواسی بنایا ٿا. اب ڦر تمکو بناتا ہون. ڦر تم ائسی 84 جنم لینگی. یہ بُڌی ۾ یاد رہنا چاھیئی، پُولنا نہیں چاھیئی. جو نالیچ سرشنی کی آد مذیہ آفت کی باپ کی پاس ھئ وہ بچوں کی بُڌی ۾ ٿپکتی ھئ. ہم ڪئسی 84 جنم لیتی ھئ، اپی ڦر بابا سین ورثا لینی ھئ، آنیک وار باپ سین ورثا لیئا ھئ، باپ ڪھنی ھئ جئسی لیئا ٿا ڦر لو. باپ تو سپکو پڑھاتی رہتی ھئ. دئوی گٹ ڈارٹ ڪرنی کی لیئی یہی ساودا نی ملتی رہتی ھئ. اپنی جاچ ڪرنی کی لیئی ساکی ہو دیکنا چاھیئی ڪ ڪھان تک ہم پرشارت ڪرتی ھئ، کوئی سمجھتی ھئ ہم بہت اچا پرشارت ڪر رہی ھئ. پردرشني آد کا پربندہ ڪرتا رہتا ہون. تانک سپکو معلوم پر جائی ڪ پُجوان باپ آیا ہوئا ھئ. منش بچاری سپ گھوڑا نیند ۾ سوئی ہوئی ھئ. گیان کا کسی کو پتا ہیں نہیں ھئ تو ضرور پُجتی کو اونچ ہیں سمجھیں گی. آگی تمھاری ۾ یہی کوئی گیان ٿا کیا؟ اپی تمکو معلوم پرا ھئ، گیان کا ساگر باپ ہیں ھئ، وہی پُجتی کا ڦل دیتی ھئ، جس نین جاستی پُجتی کی ھئ، انکو جاستی ڦل ملینگا. وہی اچی ریت پڑھتی ھئ اونچ پد پانی کی لیئی. یہ کتنی مینی مینی باتیں ھئ. بُوڈیوں آد کی لیئی یہی بہت سهچ ڪر سمجھاتی ھئ. اپنی کو آتما سمجھم باپ کو یاد کرو. اونچ تی اونچ ھئ پُجوان شو. شو پر ماتما یہ نہم کھا جاتا ھئ، وہ ڪھتی ھئ مام ایکم یاد ڪرو تو تمھاری وکرم وناش ہو. بس. اور کوئی تکلیف نہیں دیتی ھئ. آگی چل شو بابا کو پی یاد ڪرنی لگ پرینگی. ورثا تو لینا ھئ، جیتی جی باپ سین ورثا لیکر ہیں چورینگی. شو بابا کی یاد ۾ شریر چور دینی ھئ، تو وہ ڦر سنسکار لی جاتی ھئ. سورگ ۾ ضرور آئینگی جتنا یوگ اُتنا

قل مليئنگا. مول بات هئ مچلتني ٿرتني جتنا هو سکي ياد ۾ رهنا هئ. آپني سر سين بوجها اٿارنا هئ، صرف ياد چاهئي اوئر ڪوئي تڪليف باپ نهين ديتني هئ. جانتي هئ آدا ڪلپ سين بچون نين تڪليف ديكوي هئ اس ليئي آيو آيا هون، تمکو ورثا ليني ڪا سهج راستا بتاني. باپ ڪو صرف ياد ڪرو. پل ياد تو آگي ڀي ڪرتني ٿي پرنتو ڪوئي گيان نهين ٿا، آيو باپ نين گيان دينگا هئ ڪ اس ريت مجھي ياد ڪرندي سين تمهاري وڪرم وناش هونجي. پل شو ڪي پئتنى تو دنيا ۾ بهت ڪرتني هئ، بهت ياد ڪرتني هئ پرنتو پهچان نهين هئ. اس سميه باپ خد هين آڪر پهچان ديتني هئ ڪ مجھي ياد ڪرو. آيو تم سمجھتي هو هم آچي ريت جانتي هئ. تم ڪھينجي هم جاتي هئ باپ دادا ڪي پاس. باپ نين يه ڀاڳيرت ليئا هئ، ڀاڳيرت ڀي مشهور هئ، ان دواران بئٹ گيان سُناتي هئ. يه ڀي دراما ۾ پارت هئ. ڪلپ ڪلپ اس ڀاڳيشالي رٿ پر آتي هئ. تم جانتي هو ڪ يه وهي هئ جسڪو شام سندر ڪھتي هئ. يه ڀي تم سمجھتي هو. منشون نين ڦر آرجُن نام رک دينگا هئ. آيو باپ ڀتارت سمجھاتي هئ برهما سو وشنو، وشنو سو برهما ڪئسي بنتي هئ. بچون ۾ آيو سمجھه هئ ڪ هم برهماپري ڪي هئ تو وشنوپري ڪي بنينجي. وشنوپري سين برهماپري ۾ آني 84 جنم لئتي هئ. يه ڀي آنيڪ وار سمجھا ڀا هئ جو تم ڦر سين سُنتي هو. آتما ڪو آب باپ ڪھتي هئ صرف مام ايڪم ياد ڪرو تو تمهاري وڪرم وناش هونجي اس ليئي تمکو خوشي ڀي هوتي هئ. يه ايڪ آنڌم جنم پؤتر بنني سين هم پؤتر دنيا ڪي مالڪ بنينجي. تو ڪيون نه پؤتر بنين. هم ايڪ باپ ڪي بچي برهماڪمار ڪماري هئ ڦر ڀي وهم جسماني ورتني بدلنمي ۾ ٿائيٽم لئتا هئ. ڏيري ڏيري پچاڙي ۾ ڪرماتيت اوستا هوني هئ. اس سميه ڪسڪي ڪرماتيت اوستا هونا آسميء هئ. ڪرماتيت اوستا هو جائي ڦر تو يه شرير ڀي نه رهي، انکو چورنا پري. لزائي لگ جائي، ايڪ باپ ڪي هين ياد رهي، اس ۾ محنٽ هئ. آچا!

ميئي ميئي سكيلذي بچون پرت مات-پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوئر گبڊمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڏارڻا ڪي ليئي مُكيمه سار

- (1) ساڪي هو آپني ڪو دينكا هئ ڪ هم ڪهان تک پرشارث ڪرتني هئ؟ چلتني ٿرتني، ڪرم ڪرتني ڪتنا سميه باپ ڪي ياد ۾ رهتي هئ؟
- (2) اس شرير سين ڪي ڀي تنگ نهين هونا هئ. اس شرير ۾ هين جي ڪركي باپ سين ورثا پانا هئ. سورڳواسي بنني ڪي ليئي اس لائيف ۾ پوري إستدي ڪرندي هئ.

وردان - ماستر رچتا ڪي استيچ دواران آپدائون ۾ ڀي منورنجن ڪا

آپيو ڪرندي والي سمپورڻ ڀوڳي ڀو

ماستر رچتا ڪي استيچ پر استش رهندي سين بڙي سين بڙي آپدا ايڪ منورنجن ڪا درشيه آپيو هونگي. جئسي مهاونا ش ڪي آپدا ڪو ڀي سورڳ ڪي گيت ڪلنی ڪا ساڌن بتاتي هو، ائسي ڪسي ڀي پرڪار ڪي چوڻي بڙي سمسيا و آپدا، منورنجن ڪا روپ دڪائي دي. هاء هاء ڪي بجاء اوهو! شبد نکلي. دك ڀي سڪ ڪي روپ ۾ آپيو هو. دك سڪ ڪي ناليج هوتي هوئي ڀي اسڪي پرياء ۾ نه آئي. دك ڪي ڀي ٻلهاري سڪ ڪي دن آني ڪي سمجھي تب ڪھينجي سمپورڻ ڀوڳي.

سلوگن - دل تخت ڪو چور ساڙا ڻ سنڪلپ ڪرنا آرٿا ڏرندي ۾ پانو رکنا.